

REMI

Un matí d'estiu el sol picava molt en la ciutat de Manhattan en aquella ciutat viu Remigio. Remigio un noi sense família i rodamón te el cabell llarg y brut al igual que la seva cara pigada.

Te la roba bruta i trencada els seus ulls son de color mel té deu anys no té una vida apropiada per la seva edat el seus pares van morir en un accident de cotxe als pocs dies de néixer.

Es va escapar del orfanant on vivia ara ronda per el carrer en busca d'una familia que l'adopti a una dona se li va caure la cartera al terra.

-Bon dia senyora.

-Pedret marrec.

-Ho faré però se li ha caigut la cartera de la cistella. Diu Remi somrient

-Merci jovenet ets molt amable diu ella entregant dos monedes.

-Uuuuuuuuuu gràcies diu ell somrient.

-Espera jovenet ets molt amable diue ella entregant dos monedes.

-Uuuuuuuuuu gràcies diu ell somrient.

-Espera jovenet te aquestes galetes y aquest refresc.

-Moltes gràcies.

-A tu jovenet ets molt bon noi.

-Soc pobre pero honrat comento ell tornant al seu reco amb les galetes y el refresc y las monedes.

30 minuts més tard

-Llevo con galetes y refresc de llimona de cop va veure un senyor.

-Hola bon dia.

-No tinc res per tu jovenet.

-Diners dinar alguna cosa em serveix tinc una gana de llops Diu el llop tocant-se el estómac que es queixava sense parar.

-Treballa nano tots els pobles sou iguals aquest mon se esta fent un mon de parats.

Al senyor se li va caure un rellotge de la butxaca i un policia el va veure.

-Que fas al carrer jovenet? Pregunta un policia.

-El carrer és casa meva a tots els racons em trobarà

-Vius al carrer on son els teus pares?

-Son dos àngels voladors desde fa deu anys.

-Au no siguis graciós va interrogar la policia.

-Si no vol las meves respostes no pregunti.

-A dos carrers bien la Clara i Roberto un matrimoni milionari el pare de Clara era milioonari i quan va morir ells es can amb la fortuna també la mansió pero a ells li falta un fill ells no poden tenir fills i van intentar lo varies vegades havien pensat en l'adopció

Roberto no li feia gràcia cada matí era lo mateix i a la mateixa hora Clara pentinava el seu cabell ros i ondulat es pintava els ulls color cel vestia amb un vestit vermell és advocada te 30 anís y Robert es un home de negocis pentinava el seu cabell fosc i rissat els seus ulls color cafe estan mullats els dos tenen 30 anís a la casa també viu Gaby es el majordom té 60 anys treballa a la casa desde fa dos anys té els ulls foscos i el cabell canós.

-Estimada ja se que vols tenir un fill però no crec que la adopció sigui una bona pero es la única.

-Ja o se maco no me agrada la opció de tenir un nen utilitzat

-Demà et vas de viatge oi?

-Si dos setmanes però recorda això amb o sense nes te estimo.

Es van donar un petó

-Sort al judici.

-Gràcies amor he estudiant molt.

Clara es va acomiadar de roberto a la porta.

Clara va treure el cotxe del aparcament era un jardí amb molts arbres quedant molt macos amb la decoració de Nadal.

Al arrancar el cotxe va pesar un semàfor i justament alla.

-Com et dius? Pregunta un policia.

-Soc Remigio Remi per els amics diu el noi somrient.

-On estan tus pares?.

-Altre vegada ja li he dit que els meus pares son uns àngels.

-Son pilots?

-Van morir quan vaig néixer Diu Remi amb llàgrimes als ulls.

-Ets orfe?

-He creuat el carrer per respondre preguntes tontas? Diu el noi.

-Son les normes del ciutadà.

-El ciutadà parla però jo no l'entenc.

-Ames de orfa graciós et treure les ganes de fer gracia et portarem a la presó lo que fas es diu robar i no es o més adequat per tu.

Clara va frenar de cop.

-Agent que fa amb aquesta criatura?

-Aquesta criatura senyoreta es un delinqüent en potencia i ara va de cap a la garjola i que el jutge digui que fer amb ell.

-Nomes es un pobre noi sense família.

-Vera senyoreta aquests diners mo va donar una dona per haver ajudat s e li va caure la cartera a terra i de propina em va donar unes monedes un refresc de llimona i unes galetes els meus pares van morir quan vaig néixer i em van enviar a una prisi-ho que es diu orfenat no podia viure més així que em vaig escapar.

-Jovenet no saps lo que dius.

-Agent sap perfectament lo que diu aquests llocs son terribles si els hi sembla bé al meu marit i jo podem donar aquesta educació que el noi necessita.

-De veritat?. Pregunta Remi somrient.

-No he parlat més en serio a la vida. Diu la dona acariciant la cara bruta del noi.

-Molt bé senyora portis al noi a casa seva i ja parlarem d'aquí un mes.

-Moltes gràcies senyora Diu Remi entrant al cotxe.

-Molt bé jovenet On vols que comencem?.

-O deia de veritat? Ho sento senyora creia que era una broma.

-Mira Remi estàs brut i mort de gana Diu ella conduint.

-Lo se.

-La cara que posarà Roberto al verat a casa.

-No li agraden els nens?.

-Nosaltres no podem tenir fills havíem pensat en l'adopció però no funcionaria si això funciona es posible que siguis un nou membre de la família.

-Jo sóc la Clara y tu?.

-Jo soc Remigo pero em diuen Remi.

En deu minuts van arribar a casa.

-Ufaaaaaaaaaa quina passada la casa es impresionant diu Remi impressionat.

-Es diu mansió Hola Gabe Què tal tot?

Gabi va mirar a Remi de dalt a baix Clara va anar a la cuina on estava Roberto i li va explicar tot.

-ii Estàs bojaaaaaaaaaa Clara!!!! Expressa Roberto perdent la paciència.

-Es un noi amb falta d'amor el pobre no té família con falta de amo no te a ningú en aquesta vida.

-Amor has escoltat alguna vegada a un orfa parlant bé de un orfenat?

-On dormiré? Pregunto ell.

-Torna al teu carrer mugrons.
-Amb respecta senyor jo em banyo algunes vegades avui em toca.
Clara y Roberto van pujar les escales.
-Tu volies un nen per alegrar la casa ja el tens Diu ellar.
-Volem un nen però t'explicaré la diferencia entre un nen i Tom sawyer.
-Tom Sawyer no es rodamón mister és un noi aventurer va declarar Remi.
-Ets un fill del carrer.
-Això és lo que sóc un fill del carrer? pensava que no tenia mare.
-Espero que estiguis equivocat perquè educarem a aquest noi.
-Que faràs queeeeeee? Roberto va veure a Remi a la peixera i posant boca de peix.
-O sento amor però et quedaràs sola vaig de viatge 2 setmanes recordes? si en aquestes dues setmanes aquest noi està canviat em refereixo a millor vestit banyat alimentat educat i vestit ens quedem amb ell Diu Roberto amb la maleta a la mà.
-Segur que dintre de dos setmanes Remi no serà el mateix.
Es van donar un petó.
-Adeu Remi.
-Chao pescao Diu Remi somrient.
-Malt be jovenet tenim dos setmanes per nosaltres i el teu canvi radical però abans necessito saber si te agradaria viure amb nosaltres?.
-Es clar la casa és gran i tu ets guay.
-Si de vols canviar serà molt molt molt dur estàs disposat?.
Remi va assentir amb el seu cap.
-Abans de tot tindries que rentar-te i posar altre roba.
Gabi va ajudar a Remi a banyar-se en un moment Remi tenia un cabell fosc llis.
-Tens un cabell preciós
-O se en el orfentat sempre o diuen.
-El orfanat és molt dur jovenet però sempre serà millor que viure al carrer.
-Es possible mestre però tu no saps lo que es treballar amb l'estómac buit.
-Jo se lo que me dic aquí viures be però què faràs al acabar? millor que tornis al orfanat, -Penses que no se que es patir? La meva infància va ser molt dura la meva mare va morir cuand vaig néixer i el meu pare em maltractava de veritat Remi no saps que es patir fins que el teu pare et pegui no saps que es dormir amb un ull obert i l'altre tancat vigilant fins que un dia vaig trucar a la policia un dia quan vaig tenir 12 anys em van portar a casa dels meus tiets si soc lo que sóc és gràcies a ells per cert em dic Gaby no mestre diu Gaby somrient.
Ho sento Gabe un orfenat és molt dur però tu àuries de patir molt pero els orfenats també son molt durs a la meva curta v8ida me he donat compte de lu dors que son ens desperten a las 7 del matí morts i ens obliguen a fregar les habitacions fins les nou del matí l'hora d'esmorzar i no et queixis de injustícia perquè et quedes sense esmorzar.
-Molt bé Remi has guanyat tens raó és molt dur viure allà.
-No vull guanyar-te
Gabe lo teu és molt cruel també el teu propi pare t'ha donat moltes pallisses Que li diries si té el trobessin aquí i ara? pregunta Remi m'entres l'arropen amb la tovallola

-Suposo que no me reconeixria li donaria pistes i li diria que vaig patir per culpa de ell.
-Oh vaga reocrdem que no em fiqui mai amb tu Diu el noi somrient i pentinant el seu cabell fosc.
-Ets un bon noi Remi tant debò et quedis aquesta casa necessita a un noi per animarla.
En mig hora Remi va baixar vestit amb una camisa blanca i pantalons de peto bambes de color verd.
-Hola Remi tens un cabell pnciós estàs maquíssim es del fill de la nostre veïna al seu fill ja no li entra em va posar de quedar-jo

-Genial però hauríem de anar de compres.
-Tens veritat no pots vestir així tot el temps a més jo també necessito renovar el meu vestuari de estiu diu ella oferint una llimonada a Remi.
-Està molt bona fan xispas a la gola.
No has tastat mai la llimonada?
-No en el orfanant mai ens ho donaran
-Anem de compres més endavant quan sapiguem si et queda's o no ja et comprarem la roba de hivern.
-Com penses educar-me? Que tingui mal llenguatge no vol dir que sigui mal educat Diu el noi.
Això és una cosa que tenim que canviar i també la teva manera de viure serà fàcil tens que posar de la teva par.
Clara y Remi van sortir al carrer calorós en cinc minuts van entrar en una tenda de roba entrar en una tenda de roba.
-Hola senyora a lo millor el seu fill vol provar la nova fragància de Tommy.
-O si gracies diu ella.
-Uuuuuuuuhhhh olora Super bé Diu Remi somrient
3 horas després el noi ja tenia el seu nou vestuari.
-Hola senyora diu Gabe al veure a Clara i a Remi xocant la mà amb Gaby
-Remi com es diu aquesta colònia?
-Es una nova fragància de Tommy y me la van regalar amb aquest samarreta.
-Que tal els magatzems? .
-Enormes Gaby.
-Remi anem a dinar després Gaby t'ajudarà a col·locar la roba.
-No fa falta m'agrada endreçar las coses a la meva manera.
El nou va ficar la cullera en un bol de crema de xampinyons pero no es va donar compte que estava molt calent.
-Ah ahahahahahahah va bufar Re,mi al notar que se li cromaba la gola .
-Tens que esperar una mica. Diu Gabe posant una mica de aigua a Remi.
Remi sorbía la sopa.
Així no Remi. Diu Clara sonriente.
-Vaya perdona.
-Tranquil no o sabies.
-Aquest pa esta bonissim.
-O fan Gaby tranquil noi ja aprendràs que tinguis mal llenguatge o parlis amb la boca plena son coses que es poden arreglar.
-¿Com penses educar-me? Pregunto Remi bevent aigua
Clara va somriure al noi.
Y responent a la pregunta ja improvisarem sobre la marxa que ets bon noi.
-I que pensarà el teu marit? .
-Amb ell també li agradares lo que pasa es que nosaltres volem tenir nens i jo no puc pensàvem en adoptar un nen al veure canviat ja veuràs com li agrades.
Remi va somriure a Clara.
-Tens un somriure molt expressiu Diu Clara tocant la cara del noi.
-No et rendeixis Clara jo també crec que em puguis canviar.
-Gràcies Remi si tu o creus això em posarà les coses més fàcils diu ella.
I tant que si ja sóc altre
Clara despentinava el cabell del noi.
Gaby va aparèixer amb uns torsos de pollastre
-Boniiiiisim Gabe comenta el noi menjant el pollastre
Abans de acabar va aparèixer Gaby amb dos bols de gelat.

-Gaby esta ferd.
-Així es menja el gelat comenta Gaby rient.
-Uffff es molt refrescant.
Al acabar Remi es va aixecar i va endreçar l'armari.
-Que bé que siguis tan endreçat comento Gaby somrient.
-Hola Gaby diu ell.
Dos dies més tard el noi va veure a Clara en el sofà amb un llibre.
-¡¡¡Dies bons!! Diu el noi somrient el cap per les escales.
-Hola guapo com has dormit?.
-Tot super bé tinc una idea em sembla que tinc que anar a la perruqueria o tinc maco però molt llarg.
-Tens raó comenta ella somrient i entregant-li dos bitllets de deu .
-No fa falta encara tic de lo que me vas donar Dissabte comento ell somrient .
-No importa agafa i paga al perruquer diu ella.
El noi vesteix amb samarreta verd pantalons de peto color cel i sabatilles verdes.
I donant un peto a la galta de Clara va sortir al carrer va girar a l'esquerra i va arribar a la perruqueria va obrir la porta i va sonar una campaneta per dintre olorava a cabell mullat estava ple de cabell per el terra.
Un dels perruquers va seure a Remi en una cadira i va començar a tallar.
-Tenim molts models vols veure algun?
No merci no fa falta vull que el cabell em tapi el front.
-Perfecte això està fet.
-Hola soc Luc diu un noi al seient del costat.
-Encantat soc Remi Diu el noi somrient.
-Tu ets el noi que està a un me a prova a casa de Clara y Robert jo ja he acabat te espero fora.
-Si soc jo.
-Qué creus de els nostres futbolistes? Pregunta el perruquer tallant el cabell de Remi.
-Vera senyor perruquer jo no soc futbolero m,agrada més el cine i la música...
Després de mig hora el noi tenia el cabell just com ell el volia.
-Cóm et veus noi?.
-Ideal m,encanta diu ell somrient i pagant al perruquer.
Remi li va brindar un somriure i es va acomiadar.
Lucas esperava a Remi en el parc en un esgroxador.
Els nois van arribar a casa de Roberto i Clara.
-Ens veiem en deu minuts a casa meva.
-Hola holaaaaaaaaa.
-Remi estàs wapiissim. comenta Clara somrient
Gaby li va donar un suau cop al cap.
-Remi maco aquesta nit venen als veïns a sopar posat les teves millors galas.
-¿Qué tal son? Pregunta ell preocupat.
-Els encantaràs o se son un matrimoni i tenen una nena de la teva edat.
-Genial puc anar a la piscina de Lucas?.
-I tant conec a Lucas i als seus pares ells en van deixar la roba el primer dia que bé que tinguis amics.
El noi va pujar a la seva habitació i es va posar un banyador i sandàlies després va baixar li va propinar un petó a Clara i es va anar.
-Digna-li a Lucas si vol venir aquesta nit.
Remi va en bicicleta a la casa de Lucas.
-Hola Ets Remi? Pregunta la mare Lucas.
El noi va somriure a Lucas que estava a la piscina.
-Esta deliciosa saps nadar.

-Clar que si passava els estius a casa dels meus tiets tenen un llac molt aprop.

Una hora més tard Remi va tornar a casa amb el cabell mollat.

Aquella nit.

-iiiRemi han arribat els veïns!!! crida Clara amb un vestit negre.

Remi va baixar les escales amb uns pantalons negres i una camisa verd i sabates elegants.

-Remi et presento a Priscilia Carlos i Andrea.

Remi saludo educadament.

Carlos te el cabell fosc i llis els ulls mel té 40 anys i es banquer vesteix amb un pantaló fosc i una camisa blanca.

Priscila te el cabell ros i ondulat ulls verds vesteix amb un preciós vestit Esmeralda es ama de casa i Andrea te el cabell de la seva mare i els ulls del pare té 12 anys vesteix amb un vestit blanc escotat per els ombrós i sandàlies lligades per les cames .

Clara parlava amb Priscilia i Carlos m'entres Remi i Andrea estaven al jardí Remi va portar uns refrescs i patates per picar.

-Gràcies Remi espero que no tingui bombolles se me argentan a la gola.

-Un suc de poma?

-Deliciós gràcies Remi.

5 minuts més tard va arribar amb una ampolla de suc de poma.

-M,encanta el suc de poma las bombolles dels refresc se m,ataranten a la gola.

-Sense problemes ulls tendres.

-Qué has dit? Pregunto ella sorpresa.

-O sento me he fixar en els teus ulls color cel i m'ha sortit de cop.

Andrea va somriure a Remi.

-Te he comprat aquest penjoi com regal de benvinguda.

-M'encanten els dofins diu el noi col·locant-ne el penjoi.

Andrea va olorar a Remi.

Quina colònia portes? Olor molt bé.

-Es de Tommy La teva que es xispas?

-Es estelo olora a roses.

-Una flor per altre flor diu Remi.

-Ets tot un cavaller Remi no estic acostumada a que els nois siguin amables amb mi ni que em diguin coses maces i tendres tinc moltes amigues por els nois em tracten malament.

-Que rucs ja tens un noi a qui li agrades.

-Ets tot un cavaller Remi no estic acostumada a que els nois siguin amables amb mi ni que em diguin coses maces i tendres tinc moltes amigues pero els nois em tracten malament.

-Que rucs ja tens un noi a qui li agrades.

-Ets tot un cavaller Remi no estic acostumada a que els nois siguin amables amb mi ni que em diguin coses maces i tendres tinc moltes amigues pero els nois em tracten malament.

-Que rucs ja tens un noi a qui li agrades.

-Ets tot un cavaller Remi estic sorpresa de que abans fossi un noi de carrer..

-Tot lo que sóc és gràcies a Clara ella em va donar educació menjar i molt sabó Diu Remi somrient.

-Espero que et quedis així tindre amics em caus bé Remi.

El noi no sabia que pensar sobre aquesta nova situació.

-iiiiChavones el sopar és a taula.

-Que oportú Gabi Diu Remi que encara tenia les galtes vermelles.

Andrea va entrar a casa i ell la va seguir.

-Frena ahí jove Romeo Es maca la veïna oi? O veig a la teva cara Remi has canviat de veritat i de forma radical en pocs dies vinga Remi endavant.

Remi va somriure a Gaby i va veure a Andrea que estava al portal de casa encara no havia entrat

-Tens raó Gabe ja se el que he de fer Diu ell obrint la porta i deixant que ella passes primer.
El menjador estava ben decorat. Remi es va posar al costat de Andrea
-Sabia que te volies seure aquí nano te he guardat el millor lloc Diu Gaby servint crema de xampinyons.
-Molt bé Clara ho has fet Molt bé i molt ràpid va dir Priscilla.
Andrea va somriure al veure al noi al costat seu.
A la hora dels postres
-Gabe el gelat esta fred comenta ell rient.
Mig hora més tard.
-Gràcies per venir ha sigut molt divertit.
-Gràcies a vostè vindrem sovint a veure aquest noi tan agradable només tenim que pasar a la casa del costat Diu Priscilla donant un petó a la galta de Remi.
-Molt de gust jovenet diu Carlos.
-Ens veiem dema Remi comenta Andrea.
-Lo has aconseguit Diu Carla mirant a Remi de dalt a baix somrient.
-Tu també lo has aconseguit tot lo que sóc ara es gracies a tu i Gabe també ha posat el seu granet de sorra ara tenim que esperar que pensa Roberto.
Clara li va donar un petó a la galta.
Remi li va entregar un ram de roses .
-Te las he comprat aquest tarda per ser tan bona i pacient.
Clara plorava de alegria.
-Vols una mica de llet?
-Si gracies posa-li una cullerada de xoco.
-Posat el pijama ara te la pujo diu ella.
-Es un encant diu Gaby.
-Ja ho sé aquí serà molt feliç Diu Clara movent la xoco en pols.
-No me estranya tant debò el meu pare fos tan bo com vostè amb Remi.
Clara va pujar a la habitació de Remi.
-Gràcies mami Diu ell somrient amb un llibre a la mà.
-Que has dit? Pregunto ella emocionada.
-Ho sento creia que era el moment em tractes como si o fos.
-No et disculpis me Remi a agradat.
El noi li va donar un petó a la galta de bona nit.
-Me ha dit mami Diu ella emocionada Gaby.
Remi es va abraçar el seu os de drap per dormir fins el dia següent.
Al dia següent va baixar amb una samarreta blava i un banyador vermell i sabatilles verdes.
-Bon dia Gaby.
-Hola nano has emocionat a Clara dient-li mami esta en el jardí esmorcant.
-Hola Mami Diu ell.
-Bon dia maco tinc que explicar-te una cosa.
-Jo també comento el noi.
-Jo me imagino lo de Remi Diu Gabe.
-Li has dit a Gabe abans que a mi?
-No li he dit res ell va descobrir per ell sol m,agrada Andrea
-Te agrada Andrea no me estranya és una nena molt maca Diu ella emocionada.
Remi va assentir amb les galtes vermelles
-Aquesta tarde torna Robert o as aconseguit Remi o hem aconseguit li encantaràs t'ho asseguro del noi malparlat i de roba pobre només queda el nom avui aniré a buscar-te un regal per ser tan bon alumne.
El noi va agafar dos ampolles de suc de poma.
-Estic al llac amb la Andrea.

-Es genial que tinguis una amiga recorda que també tens a Lucas.
-Luck esta de vacances dos setmanes fins després comento ell.
Remi va trucar a la casa del costat.
-Hola maco bon dia.
-Holaa Remi Diu ella desde les escales
Vestia con una camiseta rosa y un pantaón oscuro.
-Anem al llac? Pregunta ell amb les galtes vermelles.
-Clar anem diu ella agafant una tovallola.
Els van arribar al llac i Remi va agafar un parell de flors.
-Ets tot un cavaller son tan maques com la persona que las porta Diu ella col·locant-ne una flor al cabell.
-Ames de las flors Diu ell traient las ampolles de suc de poma.
-Suc de poma genial amb la calor que fa.
Els van mullar els peus al llac.
-Em costa creure que abans fossis un noi de carrer.
-Tot lo que soc és gràcies a Clara tot soc obra seva i també de Gaby va posar el seu granet de sorra ells m'han tret del carrer me han donat una llar alimentació educació i sabó molt de sabó.
-Tant debò et quedis em caus be a mes ets molt maco.
-Tu també me agrades a més tinc les cartes al meu favor. Diu ella amb les galtes vermelles
-Es nota que t'agrado tens les galtes vermelles Tu creus que de gran t'agradaré igual?.
-Crec que si ja t'he estimat en secret un dia sencer diu el noi somrient.
-De veritat de la bona diu ell lligant la mà amb Andrea.
-T'agrada la escola? Pregunta ella.
-En el orfenat ens donaven clase així que no sóc un ignorant a tu t'agrada?
-L'escola es la nostra feina diu ella.
Aquella tarda.
-Remi sisplau amagat fins que et Diu Clara.
-Hola amorrrrr Diu Roberto somrient.
-Hola amoorrrrr et tinc una sorpresa Diu ella somrient.
-Hola papa diu Remi sortint de la cuina.
-Clara no ho creguis no se qui és un moment Tu eetttttssss?
-Han passat dos setmanes diu Clara somrient
-Decidit el noi es queda damer comencem els papers diu ell abraçant a Remi
Remi va obrir la porta cap al carrer.
-!!!!!!Tiiiiiiiiinnnnnnccccccc famiiiiiiiiiaaaaaa!!!!!!! Crida Remi.
Clara y Roberto el van abraçar Andrea o va veure desde casa seva i va anar a casa d'ells i li va donar un petó.
-Y per ser tan bon alumne tens un regal Diu Clara donant un cadell color marró carnós.
Remi il·lusionat el va agafar en braços el gosset li donava petons al Remi.
-Moliiiiiiiiisimas gracias mami li vaig ensenyar a qui tu ja saps diu ell somrient
-Qui tu ja saps?.
-Li agrada Andrea la nena de Carles i priscilla.
-!!!UUAAAA!!! Bona elecció Remi Diu Roberto somrient.
-Amor ho sento no he trobat comprador per el piano.
-Y si m'apunto a classes de piano? Pregunto Remi curios.
-Ben pensat fill Diu Roberto.
-Benvingut a casa papa.
-Em sorprèn que siguis el mateix noi maleducat rodamón i de roba trencada.
-Aquell forma part del meu passat.

-Per celebrar la teva tornada i la benvinguda a Remi i al jove de 4 anys podríem anar a sopar al restaurant del costat és molt bo et direm corcho.

-Preguntarem a Andrea a quina escola va.

La vida ha canviat per Remi te bons estudis bons amics i una parella i una bona família que l'accepta en tot lo que fa.